

[Bente Juncker]

Holtegruppen i deres model for en ny struktur for de 16-19-åriges uddannelse deler ønsket om niveaudelte prøver i folkeskolen. Men et folketingsflertal vil altså noget andet.

For den øverste ende af klasserne, 10. klasse, foreslås en omfattende ændring – først og fremmest for at imødekomme de skoletrætte elever. Der har generelt været for lidt at byde på i folkeskolens ældste klasser for de elever, der ikke har boglig interesse eller har særlige boglige evner. De tilbydes bare boglighed på et lavere niveau, og det er synd. Nu skabes der i det mindste nogle muligheder i det sidste frivillige skoleår, og det kan vi tilslutte os.

Disse forhold beskrives nøje i bemærkningerne til forslaget, medens der ikke siges noget præcist om, at der fortsat er de samme muligheder som hidtil for de elever, der ønsker at tage en afgangsprøve af samme form som nu. Det forekommer uklart, men det vil ministeren måske give en kommentar til.

Bestemmelserne om valg og omvalg finder vi rigtige og nødvendige.

Vi støtter som sagt disse ændringer, men vi må også fra CDs side sige, at vi ikke ønsker yderligere lapperier på 1975-loven. Det, vi ønsker, og det, vi har arbejdet på i 10 år, er ganske enkelt at få folkeskoleforliget brudt, og det ønsker vi stadig.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Dette forslag kan bedst karakteriseres ved ordene: fupmodernisering eller pseudoreform. På overfladen er der meget, der lyder så smukt, men så er det alligevel så skidt, når man dykker ned i det og kigger nøjere på det. Der er nogle rigtige tanker om et samordnet indskolingsforløb for børnene. Det er også godt, at virksomheden i børnehaveklasserne betegnes som undervisning forstået på den måde, at en aktivitet som leg også betegnes som undervisning, og at svælget mellem leg og undervisning på den måde nedbrydes.

Men det er dårligt – ja, det er uladssiggørligt – at ændre et indskolingsforløb og give et højere minimumsantal timer, uden at det må koste en eneste øre; det kan simpelt hen ikke lade sig gøre. Det er også en forudsætning for at få et godt indskolingsforløb, at der er et to-lærerssystem, og det skal der være.

Det er også dårligt, når der i bemærkningerne står, at den omlægning, udvidelsen af timetalsrammerne giver mulighed for, skal finansieres ved, at specialundervisningen forringes. Det er rigtigt, at et godt og heldigt indskolingsforløb vil skabe mindre brug for specialundervisning, men det er da dårligt, at de elever, der alligevel har brug for specialundervisning, skal have en ringere specialundervisning. Det vil sige, at det med vanlig præcision er de svageste børn, der bliver ramt.

Det samme er tilfældet, når børnehaveklassernes elevantal skal sættes op fra 22 til 24. Vi er også imod, at det alene er forældrene, der skal bestemme, om en 5-årig, henholdsvis en 6-årig, skal begynde i børnehaveklasse eller 1. klasse. I denne tid, hvor priserne på børneinstitutionerne stiger og nu åbenbart skal stige endnu mere, hvis ellers regering og de radikale kan blive enige om det, kunne man frygte, at forældre tager deres børn ud af børnehaven så tidligt som overhovedet muligt for at sætte dem i skole. Det er en dårlig udvikling, der betyder, at umodne børn kan komme for tidligt i skole. Vi mener, at professionelle skal være medbestemmende om det.

Det lyder også så smukt, at man selv skal bestemme, hvor ens barn skal gå i skole. Man skal finde den skole, der passer til de behov, man har, så godt som overhovedet muligt, men de flydende skoledistrikter vil betyde, at skolerne skal konkurrere på markedsbetingelser, sælge sig selv på samme måde, som man sælger sæbepulver, og bruge tid og energi på det i stedet for det, der er vigtigt, nemlig undervisningen og pædagogikken.

De flydende skoledistrikter vil også betyde, at forældre, der har økonomisk og socialt overskud, kan tage deres børn ud af den skole, de hører til, og sætte dem i en skole uden for grunddistriktet, sådan at man ender i en situation, hvor grunddistriktets børn simpelt hen er de børn, som er svagest, som kommer fra de familier, der har flest problemer. Man får på den måde en ghetto af børn fra lavindkomstfamilier og en ghetto måske udelukkende med indvandrerbørn i de områder, hvor de bor.

Vi mener også, det kan svække forældrearbejdet, fordi de grupper af forældre, der har